

Справедливість – €

Зараз Михайло Берковський захищає Батьківщину в лавах ЗСУ. Служить з самого початку повномасштабної війни. Каже, що про повернення додому, до мирного життя, намагається особливо не думати, зосереджуючись на виконанні своїх теперішніх військових обов'язків. Але, звісно, згадує: родину і друзів, рідне місто Кам'янське, конвертерний цех «КАМЕТ-СТАЛІ», в якому працював багато років, а ще добрим словом – профком своєї первинки ПМГУ, який нещодавно допоміг чоловікові вирішити проблему з оформленням пільгової пенсії.

От що Михайло Олександрович розповідає з цього приводу:

– На «КАМЕТ-СТАЛЬ» (тоді ще ДМК) я прийшов у 1995 році, за порадою батька. Він у мене був металург, починав працювати на розливці сталі ще під час бесемєрів. Потім, після спорудження конвертерного цеху, зрушив туди. Не те щоб малим я мріяв йти цією ж стежкою, однак про справи його робочі чув регулярно, та й на проммайданчик він мене водив. Вражало.

Так і склалося: в інституті я вчився на кафедрі металургії сталі, отримав диплом, влаштувався в конвертерний. Десь рік відпрацював розливником, невдовзі почав підміняти майстра, потім був майстром, старшим майстром на дільниці верхової розливки. Коли її закрили, перейшов старшим майстром до вогнетривників. Робив би і далі свою справу, якби не війна. Та ворог не питав про наші плани, довелося ставати до зброї.

Тим часом у жовтні 2023 року підійшов час мені оформлювати пільгову пенсію – вона за моїм фахом за першою «сіткою», у 50 років. Я відпросився у командування, приїхав додому, все зібрав і подав документи до Пенсійного фонду. Отримав відмову. Неприємний сюрприз.

Почав розбиратися, що до чого. Виявилося, що наше підприємство – у стадії ліквідації, тому довідки про стаж має видавати ліквідатор. А він, здавши всі документи до архіву, цим обов'язком нехтує. В резуль-

таті ПФУ має можливість нам, потенційним пенсіонерам, відмовляти.

Впоратися з такою проблемою самотужки – нереально. Тож я звернувся до нашого профкому ПМГУ. Його керівництво і актив знаю давно, заступник голови первинки Андрій Головня – представник конвертерників, працював свого часу сталеваром, очолював профорганізацію підрозділу. А ще я в мирні часи регулярно перетинався з профспілковим комітетом ПМГУ «КАМЕТ-СТАЛЬ» у футбольних справах. Наша цехова команда, у якій я був капітаном, непогано грала, навіть на міський рівень виходила. Профспілка нам із хлопцями тоді дуже допомагала – організаційно і фінансово.

І тут не підвела. У профкомі всі мої документи вивчили і сказали, що потрібно позиватися до суду. За допомоги фахового адвокату це було зроблено. Однак після першого судового рішення на мою користь справа з місця не зрушила. Довелося повторити знов. І от, аж цілий рік потому, мені врешті призначено пенсію – а також відшкодування всіх належних виплат за час, який минув. Дуже сподіваюсь отримати гроші вже в грудні. Дякую нашій первинці ПМГУ за небайдужість та фаховість. Якось і військова служба легше іде, коли знаєш, що в рідній країні є справедливість.